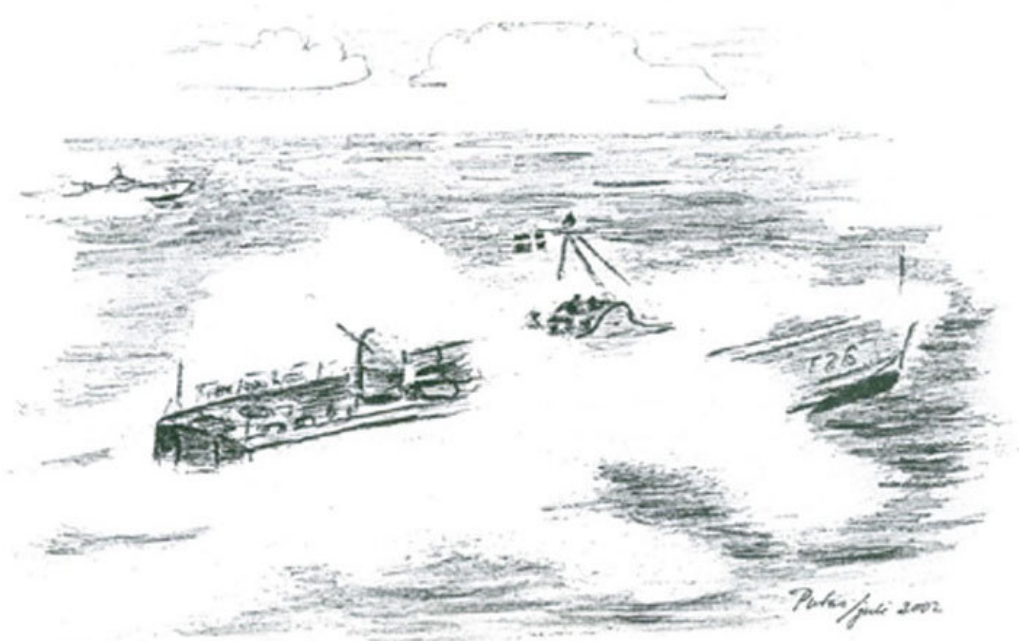

Långresan 2002 med T26 och T38 till Bornholm

Några glimtar nedtecknade av Bengt "Putas" Forssbeck, en sedan länge avpolletterad mtb-chef.

Långresan sommaren 2002 gick ut i vida världen till främmande exotiskt land nämligen till Danmark, närmare bestämt till Bornholm och Christiansö. Efter långvarigt planeringsarbete i första hand från T38-as sida med Kenth Öberg och Lars Nilsson som primus motorer bestämdes att resan skulle löpa av stapeln 26 juni till 2 juli med T26 och T38. Givetvis skedde samtidigt med detta ett intensivt arbete ombord för att få fartygen klara varvid inte minst entusiasterna i maskin på T38 ställdes inför upprepade problem som dock löstes med snabbhet och yrkesskicklighet. Mer om detta senare.

Resan samordnades med festligheterna i Karlskrona där Modellkammaren firade sitt 250-årsjubileum med mtb som uppskattade inslag i det omfattande festprogrammet.

Sålunda kastade T26 loss från Gålö på förmiddagen onsdagen den 26 juni med den erfarne och säkre Göran Algernon som fartygschef. Förutom nyckelbesättningen medföljde några gäster varav nedtecknaren av dessa rader var en.

Väderutsiktarna hotade med böljegång varför FC valde att gå inomskärs via Herrhamraleden till lotslederna genom Södermanlands och Östergötlands vackra skärgårdar. Det är bara att redan nu konstatera att den som inte fått gå i dessa leder i 40 knops fart, den har gått miste om en stor tjusning i livet!

Vid 16-tiden gick vi in till Idö för övernattning föregånget av glam och god middag på det nyuppförda gästgiveriet varefter färden fortsattes på torsdagen mot dagsmålet Karlskrona. Ett kort uppehåll gjordes i Kalmar där Bosse Nyman embarkerade tillsammans med två barnbarn. För den fortsatta färden kom även en ung vacker dam ombord till stor glädje för alla och kanske särskilt för den numera förhållandevis ålderstigne f d mtbchefen. Det blev till slut fyra tappra damer som följde med på resan helt eller delvis. De nykomna skulle snart få sitt elddop under de kommande dagarna till sjöss.

Ju närmare T26 kom Klotets lysboj och Utklippan, desto mer ökade motsjön och från Karlskrona angöringsboj fick vi en ganska besvärande akterlig sjö vilket medförde att hon några gånger fick den där otrevliga skäningstendensen. Icke minst för de mer ovana kändes det nog som en lättnad när vi passerade in förbi de vakande fästningarna Kungsholms fort och Drottningsskär och kunde förtöja vid sidan av

Marinmuseums minsvepare Bremön. Där mottogs vi av Janne Hagberg med T38-gänget medförande välkomstskålar. Efter middag iland fick vi så gå på puten, de flesta på Bremön men några på T26.

En liten skugga låg över vår glada tillvaro under nedfärden då vi fick rapport om att T38 inte var riktigt frisk. Ett tidigare kopplingshaveri hade gjort att babords huvudmotor snabbt överfylldes med olja. Så småningom kom glädjebudet att allt var under kontroll. En förutsättning för att gå till Bornholm var ju att båda båtarna gick tillsammans i förband.

I Karlskrona var vi alla inbjudna att delta i fredagens omfattande festprogram med bl.a. stor buffé för 600 personer avslutat med jubileumsfyrverkeri. T26 och T38 gjorde så under lördagen några turer för inbjudna och för dem som lyckats vinna en åktur på Janne Hagbergs lotteri. Och då var det hänt igen: efter sista turen - samma visa igen med lagret på T38. Men chiefen Kalle hade bara en bestämd åsikt: "Jag skall till Bornholm idag!" Efter ett beundransvärt snabbt arbete anmälde han båten klar till fartygschefen Thomas Fagö, också han en mtb-chef präglad av erfarenhet, skicklighet och gott omdöme.

Några timmar försenade kunde alltså T38 och T26 kasta loss strax före klockan 19 för att ta sig över till Allinge, Bornholm. Sjön var även nu rätt gropig så T38 gick först och försökte släta ut vågorna åt den mindre T26-an. Med tanke på återfall på T38 gick vi en hundkurva mot målet i stället för att gå raka vägen ner. På så sätt fanns möjlighet att ta sig in både till Hanö och Simrishamn om något skulle hända. Allt gick dock väl och i vederbörlig ordning omskakade och våta kunde vi nöjda och glada samlas på kajen i Allinge efter ett par timmars gång. Dagens middag intogs vid midnatt i ett stort tält under allmänt glam och tornej. Resten av natten tillbringades sedan på ett par pensionat, trivsamt och bra.

Söndagen var stillaliggande med utflykter efter vars och ens eget tycke. Några valde att ta gratis buss till Gudhjem för att äta en mycket god lunch på rökeriet med gott öl och den lille som tillugg. Sevärt var även ett alldeles nytt museum - en arkitektoniskt mycket vacker byggnad med vacker, sevärd och begriplig konst. Nere vid stranden kunde vi imponeras av höga raukliknande bergformationer. Dagen avslutades med en gemensam middag på en kro alldeles nere vid hamnen.

Måndag var det så dags att gå hem, T38 till Karlskrona och T26 till Kalmar som mellanlandning till Gålö. Ett sista stopp i Danmark gjordes dock på den lilla ön Christiansö, ca 14 distansminuter från Bornholm. Förtöjning skedde vid lunchtid i den lilla hamnen med kajlunch som T38 medförde.

Under hela resan ute till sjöss var vinden sydvästlig, inte särskilt många meter per sekund, 8-12. Det var alltså aldrig frågan om riktigt överhandsväder men fullt tillräckligt för små mtb. Men den ihållande blåsten gjorde att havet aldrig lade sig, så vid gång i motsjö gällde det för fartygscheferna och rorgångarna att hela tiden passa sjöarna och för alla gällde "en hand för sig själv och en för fartyget". Gång i medsjö medförde kraftiga slingrande rörelser men då slapp man å andra sidan slagen i botten. Särskilt för grabbarna i maskin var allt detta givetvis extra jobbigt.

Vi gick från Christiansö vid tvåtiden och mötte till sjöss en besvärande medsjö där man snart kunde konstatera hur mycket bättre T38 gick i sjön i jämförelse med T26 - det är ju också tio års utveckling mellan fartygstyperna. Ungefär halvvägs, alltså mitt ute på havet, dök T26:an ner i en sjö varvid en vit vägg av vatten tornade upp sig mot förstäven åtskilliga meter hög för att så falla ner över hela båten med ett brak. Genom luckor och ventiler gick ett vattenfall ner i maskin, grabbarna blev genomvåta, vattnet stod högt så att propelleraxlarna kom under vatten vilket i sin tur gjorde att vattnet vispade runt som fontäner. Det kom ett par tre liknande överbrytande sjöar. Sjön forsade även in i styrhytten genom rutorna så att även botten i förskeppet fick en rikligt tilltagen ranson vatten. Samtidigt började babords Isotta att koka. Det gällde nu att få ner temperaturen på motorn samtidigt som den användes för stormlänsning. Styrbords huvudmotor gick på lågt varvtal för framfart för att fartyget skulle kunna hålla sjön - att koppla om och gå marschmotorer var ju inte att tänka på i den rådande sjögången. Efter några för oss alla spännande minuter lyckades maskinfolket få ner temperaturen på babordsmotorn och få igång den för normal drift så att T26 kunde fortsätta och gå på båda huvudmotorerna. T38 cirklade hela tiden runt och höll ett vakande öga på T26. Uppskattningsvis tog vi nog in tre ton vatten, kanske mer. Det finns verkligen anledning för de gästade betraktarna - undertecknad och ovan nämnd tapper dam - att här ge en stor eloge till maskingänget, som genom att hålla huvudena kalla med skicklighet klarade situationen. Arbetsförhållandena nere i maskin var

inte precis någon lugn miljö att jobba i. I och med detta har maskinerna på båda båtarna fått sin beskärda del av beröm. Utan dem kommer man ju ingen vart, en erfarenhet som varje mtb-chef snart blir medveten om!

Hans Söder var vid tillfället ansvarig chief på T26. Hasse kan inte erinra någon så dramatisk situation i maskin som den här. Jag är beredd att instämma.

Utanför Utklippan skiljdes vi och T38 kom välbehållen in till Karlskrona medan T26 fortsatte till sin natthamn i Kalmar. För T26 del avslutades långresan med skärgårdsnavigering samma väg som vi gick ner. Sjögången följde oss utomskärs men Göran lyckades säkert ta oss in i Herrhamraleden och vidare ut på Mysingen. Vi konstaterade faktiskt att det gick sjögång ända upp till Älvsnabbenmonumentet, så vi kan väl i alla fall säga att vi ordentligt fick pröva på mtb-livet när det inte bara är solsken över ett blankt hav. Det kändes skönt när T26 förtöjde i hemmabasen Gålö fram emot kvällskvisten.

En synnerligen fin långresa var avslutad med många minnen, goda vänner och gott kamratskap att komma ihåg under dagar som kommer. Mtb-andan lever!

Bengt "Putas" Forssbeck